

1063.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 18 grudnia 1922 r.

w przedmiocie dalszego przedłużenia okresu zawieszenia reglamentacji obrotu wewnętrznego i zewnętrznego węglem kamiennym i brunatnym, koksem i brykietami węglowymi produkowanymi na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 24 lutego 1917 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. № 35 str. 167 poz. 5725) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 24 lutego 1917 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. № 35 z 1917 r. poz. 5725) i rozporządzenia Ministra Gospodarki Rzeszy z dnia 15 sierpnia 1920 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. № 176 z 1920 r. poz. 7737) — (Dz. U. R. P. № 49 poz. 433) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 września 1922 r. w przedmiocie przedłużenia okresu zawieszenia reglamentacji obrotu wewnętrznego i zewnętrznego węglem kamiennym i brunatnym, koksem i brykietami węglowymi produkowanymi na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 82 poz. 730) wprowadza się następującą zmianę:

w § 1 powołanego rozporządzenia końcowe wyrazy: „przedłuża się do dnia 31 grudnia 1922 r. włącznie” zastępuje się wyrazami: „przedłuża się na czas aż do odwołania”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go stycznia 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

1064.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 20 grudnia 1922 r.

o podniesieniu opłat za świadectwa złotnicze.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70, poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. § 7 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 sierpnia 1920 roku (Dz. U. R. P. № 85, poz. 566) wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu otrzymuje brzmienie następujące: 1) złotnicy, 2) handlujący wyrobami złotniczymi, 3) wytapiacze złota i srebra (rafinerzy), 4) handlujący złotem i srebrem w stanie materiału surowego lub półsurowego, jak zlewki, sztaby, łom, metale dla celów dentystycznych i t. p., 5) zegarmistrze, 6) antykwariusze handlujący starymi złotem i srebrnymi wyrobami, 7) lombardy, sale licytacyjne i sklepy komisowe, 8) sklepy galanteryjne, dewocyjne i t. p., handlujące jakimkolwiek artykułem złotniczym i wogóle wszystkie osoby, oraz firmy wytwarzające przedmioty złote i srebrne lub handlujące temiż przedmiotami, obowiązane są złożyć we właściwym Urzędzie Probierczym raz na rok w styczniu wymagana deklarację i otrzymać świadectwo złotnicze.

§ 2. Za świadectwa złotnicze pobiera się opłaty, a mianowicie:

a) od handlujących złotem i srebrem w stanie materiału surowego lub półsurowego, jak zlewki, sztaby, łom, metale szlachetne dla celów dentystycznych oraz od wytapiaczy złota i srebra (rafinerów) 100.000. mk.

b) od przemysłowców:

Wykupujących świadectwa przemysłowe dla przedsiębiorstw przemysłowych	We wszystkich miejscowościach	w Warszawie	w miejscowościach k l a s y			
			I	II	III	IV
I kategorii	250.000					
II „	165.000					
III „	83.000					
IV „	25.000					
V „	9.000					
VI „		7.000	6.000	5.000	4.000	3.000
VII „		2.800	2.200	1.800	1.200	800
VIII „		1.000	800	600	400	300